

ת"פ (באר שבע) 67732-12-21 - מדינת ישראל נ' אוסמה טלאקה

ת"פ (באר-שבע) 67732-12-21 - מדינת ישראל נ' אוסמה טלאקהמחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 67732-12-21

מדינת ישראל

נגד

אוסמה טלאקה

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[03.03.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא יואל עדן

ע"י ב"כ עו"ד גיורא חזן - פמ"ד

ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל

גזר דין

האישום והסדר הטיועון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ("כתב האישום") בעבירות יידוי או ירי של אבן או חפץ אחר

לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(א) לחוק העונשין, התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין (שתי עבירות),

והפרעה לשוטט בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275א לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום הראשון, בערב שבין 11.5.21 ל-12.5.21 הגיע הנאשם יחד עם אחרים שזהות חלקם ידועה, למהומות ולהפרות סדר שבכניסה לשוב חורה, בעת שהיו במקום הפרות סדר, שכללו הבערת צמיגים, חסימת הכביש, יידוי אבנים ועוד ("הפרות הסדר").

במועד האמור, הגיע הנאשם להפרות הסדר, כשהוא רעול פנים, ונטל בהן חלק. הנאשם השתתף בחסימת כבישים

כאשר אחרים שהיו במקום עצרו כלי רכב שנסעו, ויידה שתי אבנים לעבר משאית שנסעה על הכביש, במרחק של

כ-10 מטרים בסמוך לחסימות והפרות הסדר.

הנאשם, במעשיו האמורים, בצוותא עם אחרים, סיכן חיי אדם בכך שיידה אבנים לעבר כלי תחבורה, באופן שיש בו כדי

לסכן את בטיחותו של הנוסע בכלי התחבורה או את מי שנמצא בקרבת כלי התחבורה, או שיש בו כדי לפגוע בכלי

התחבורה בנסיבות שיש בהן לעורר פחד או בהלה.

בנוסף, במעשיו האמורים הנאשם התקהל עם אחרים, לשם עבירה ומטרה משותפת, והם התנהגו באופן שמפר את

השלום, שהחלו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום, שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור.

על פי עובדות האישום השני, למחרת בערב, בתאריך 12.5.21 הגיע שוב הנאשם לצומת חורה, עם אחרים, על מנת

להמשיך לקחת חלק בהפגנות בהתקהלות, בהפרות הסדר, אולם באותה עת לא נסעו כלי רכב על הכביש, בשל

חסימתו על ידי כוחות משטרה בצומת שוקת.

על כן, הלך הנאשם עם חבריו, לעבר צומת שוקת, שם היו שוטרים רבים וכלי רכב משטריים, על מנת ליידות עליהם

אבנים ולפגוע בהם.

הנאשם וחבריו יידו אבנים לעבר השוטרים וכלי הרכב המשטריים. שהיו בצומת, ממרחק של עשרות מטרים, במטרה

להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם ולהכשילם בו.

הנאשם, במעשיו האמורים, יידה אבנים לעבר השוטרים וכלי הרכב המשטריים בכוונה להפריע לשוטרים במילוי

תפקידם, ולהכשילם בו.

בנוסף, הנאשם התקהל עם אחרים, לשם עבירה ומטרה משותפת, והם התנהגו באופן שמפר את השלום, שהחלו

לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום, שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיועון לפיו הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות המפורטות בו. אין הסכמה

בין הצדדים לעניין העונש.

הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש, הנאשם יליד 2002 והוא נעדר עבר פלילי.

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.

תסקירי שירות מבחן

4. ביחס לנאשם הוגשו חמישה תסקירי שירות מבחן, אשר עולה מהם הליך טיפולי שעבר, לצד קבלת אחריות.

מהתסקיר הראשון מיום 11.5.23, עולה כי הנאשם רווק ועובד בעסק בבעלות אחיו, בתחום החשמל.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה, החליט להצטרף וליטול חלק בהתפרעויות ללא מטרה ברורה ובשל היותו צעיר בעל דפוסים ילדותיים (הנאשם היה בגיל כ- 19 וחודשיים בעת ביצוע העבירות), וציין כי יידה אבנים ללא מטרה ולא מתוך רצון לפגוע בשוטרים, לא ביצע את העבירות מתוך עמדות ותפיסות אנטי ממסדיות או עמדות שליליות כלפי אנשי חוק. הנאשם מסר כי הוא מצטער על מעשיו. שירות המבחן ציין כי הוא מתרשם כי הנאשם הודה אך הודאתו אינה מושתתת על הבנתו את החומרה, ואינה מעידה על לקיחת אחריות עמוקה על מה שביצע. בתסקיר הראשון לא באה המלצה טיפולית, ולאור הקשיים של הנאשם לבחון את מניעיו לביצוע העבירות, ראה שירות המבחן כי הוא בסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום העבירות בהן הורשע. שירות המבחן המליץ על ענישה בעבודות שירות לאור היעדר עבר פלילי.

בתסקיר השני מיום 26.7.23 צוין כי בפגישה עם שירות המבחן הנאשם אמר כי הוא מעוניין להשתלב בהליך טיפולי, ומסר כי הוא מעוניין להעמיק בהליך טיפול בנטייתו להיגרר אחר חברה שולית ובהיעדר עצמאות בחייו. הנאשם זומן למפגש הכנה והכוונה לטיפול, ומאופן השתתפותו עלה כי השתתף באופן פעיל, שיתף על האירוע, נטל אחריות וציין כי ביצע את העבירה מתוך נטייה להיגרר אחר חברה שולית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הביע עמדות שונות מאלו שהביע קודם לכן, וכי הוא מעוניין לערוך שינוי מהותי בחייו ולערוך בחינה מעמיקה של התנהגותו. לפיכך הומלץ לדחות את הדיון על מנת שהנאשם ישתלב בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים בשירות המבחן ותמשיך להיבחן התאמתו לטיפול.

בתסקיר השלישי מיום 23.10.23 ציין שירות המבחן כי הנאשם מעוניין בהליך טיפולי, חל שינוי מהותי בעמדותיו ובתיאור העבירות שביצע, ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעתי עבורו מביצוע עבירות חוזרות, וברצונו בנוסף לטיפול גם לשנות את דפוסיו הבעייתיים, כדי להימנע ממעורבות חוזרת בעבריינות, ולערוך שינוי באורחותיו. צוין כי לאור המצב הביטחוני לא מתקיימות קבוצות בשירות המבחן, והנאשם טרם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים. בתסקיר הרביעי מיום 20.3.24 צוין כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים בדירות המבחן, ומשתתף באופן רציף מדי שבוע במפגשים קבוצתיים. מאופן השתתפותו בקבוצה עולה כי הוא מביע אחריות ומחויבות להשתתפותו בה, מביא עצמו לידי ביטוי, משתף פעולה במפגשים, ומשתף באופן אותנטי על עברו ועל הרקע ממנו הוא מגיע. צוין כי הנאשם בשלבים ראשונים של ההליך הטיפולי, עם זאת מצליח להתבונן בדפוסיו המכשילים ומגלה מוטיבציה לשינוי התנהגותו ולהידוק גבולותיו הפנימיים. הנאשם הביע מוטיבציה להמשיך ההליך הטיפולי. לאור זאת שירות המבחן שינה מעמדו והמלצתו, וכעת המליץ על הטלת צו מבחן לשנה ושל"צ למשך 180 שעות.

בתסקיר החמישי מיום 3.7.24 צוין כי הנאשם המשיך להגיע למפגשים הקבוצתיים בקבוצה הטיפולית הייעודית לצעירים באופן עקבי, תוך שמירה על הכללים, עולה כי הוא קשוב לתכני הקבוצה, ונוכחותו בקבוצה נעמה וחיונית. צוין כי הנאשם שיתף ביחס לעבירה וניכר כי הוא התבייש באופי העבירה, מצליח לבחון דפוסיו המכשילים שהובילו לביצוע העבירה, ומייחס התנהגותו להיגררות אחר הרוב, השפעת הסביבה ואי הפעלת שיקול דעת. הנאשם ניתק קשרים שוליים, ושירות המבחן מתרשם כי הוא נתנם מההליך הטיפולי. הנאשם הביע מוטיבציה להמשיך את ההליך הטיפולי. שירות המבחן חזר על המלצתו הקודמת.

הוגשו חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות, שבשלב מסוים נקבע בהן כי הנאשם אינו מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות, וחוות הדעת האחרונה מיום 22.1.25 הייתה חיובית והממונה מצא כי הנאשם מתאים לריצוי עבודות שירות, ובהמשך אף שונה המקום לאור אילוצים שהועלו.
טענות הצדדים:

5. ב"כ המאשימה טען כי מדובר היה בהתפרעויות חמורות, חסימת צירי תנועה ויידוי אבנים וחפצים כלפי אנשים וכלי רכב בעלי סממנים יהודיים במוקדים רבים ברחבי המדינה, והנאשם נטל חלק באירועים חמורים בשני לילות רצופים. צוין כי היה תכנון מוקדם וצוין הנזק הפוטנציאלי.

ב"כ המאשימה עותרים למתחם עונש הולם הכולל מאסר בפועל בין 30 ל- 55 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם לנוכח העדר הרשעות קודמות ולאור ההליך הטיפולי התבקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם המוצע. בנוסף התבקש להטיל מאסר מותנה וקנס כספי.

צוין כי אכן בתסקירים מאוחרים רואים התקדמות, ולכן לאור ההליך הטיפולי מבקשים למקם את עונשו ברף התחתון. צוין כי הנאשם היה חודש במעצר, לאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא, ובהמשך יצא לעבודה, ולאחר מכן המעצר הפך למעצר בית לילי.

6. ב"כ הנאשם טען כי בעבירות חמורות יותר המדינה ביקשה מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשים. נטען כי נכון שהנאשם השתתף והיה שותף, אבל לא עצר שום רכב, והוא יידה 2 אבנים על הכביש ממרחק של כ-10 מטר. על פי עובדות כתב האישום היידוי היה על הכביש. החלק שלו באירועים האלה היה הכי נמוך. הנאשם הוא לא עצר רכבים, הוא לא השתתף פעם אחר פעם באותן מהומות, אלא הגיע פעם אחת וזהו. הוא יידה שתי אבנים. הנאשם מודה ולוקח אחריות, ולא מנהל משפט. נאשמים שנאשמו בסעיף החוק המחמיר יותר והורשעו בסעיף 332 שמייחס 20 שנות מאסר שקיבלו עבודות שירות. כאן אנו מדברים על סעיף מרוכך יותר 332א(א) שהוא יידוי אבנים לעבר כלי תחבורה ומאסר 10 שנים, שזה חצי מהעונש.

נטען כי לא מחוייב פה מאסר, וב"כ הנאשם מפנה לתיקים חמורים יותר בהם הוטלו 9 חודשי עבודות שירות.

נטען כי במקרה הזה המתחם יכול לנוע בין מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה קצרה, והתבקש להטיל מאסר בדרך של עבודות שירות.

אם בית המשפט סבור שהמתחם גבוה יותר, התבקש, לאור שיקולי שיקום, להטיל עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

נטען כי הנאשם יוצא לעבוד, והוא במעצר בית לילי, הוא כמעט שלוש שנים מנהל את התיק הזה, שלוש שנים הוא בתנאים מגבילים, וצוין גילו הצעיר של הנאשם.

ב"כ הנאשם מפנה לתסקירים, ולאמירות של שירות המבחן שההליך הפלילי הוביל להתבגרותו ומהווה גורם מרתיע, וכי הוא מעוניין לשנות את דפוסיו הבעייתיים, והם חוזרים שהתרשמו כי חל שינוי בהתנהגותו, והביע עמדות שונות. צוין כי המלצת שירות המבחן היא על העמדתו של הנאשם בצו מבחן לשנה, וצו של"צ בהיקף של 180 שעות. נטען כי יש לאמץ את ההמלצה, ואם לא אז אין התנגדות לעבודות שירות.

צוין כי מהתסקיר האחרון עולה כי נוכחותו בקבוצה חיובית, והם מתרשמים שהוא נתרם מההליך הטיפולי. ז"א ההליך השיקומי השפיע עליו, רואים שינוי אמיתי, רואים שהוא נתרם מההליך הטיפולי.

נטען כי צריך למצוא את האיזון. הנאשם עשה טעות, ילד צעיר בתחילת דרכו, אין לו מאפיינים עבריינים ומדוע להכניסו לבית הסוהר. התבקשו רחמים על הנאשם, והתבקש לתת ביטוי לעונש, אבל ביטוי שהוא יוכל לחזור לחברה ושלא נאבד אותו.

הנאשם אמר שהוא משלם על כל הטעות שעשה, הוא מפחד מאוד, לא רוצה להיכנס לבית הסוהר, ומכיר אנשים שנכנסו ויצאו בן אדם אחר. צוין כי הוא עובד אצל אחיו, רק יוצא עם האח שלו לעבודה וחוזר. הוא עובד בחשמל. הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

7. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלטון החוק, הגנה על אנשי החוק, הגנה על שלומו של הציבור, ותחושת הביטחון האישי והציבורי.

הנאשם השליך פעמיים אבנים במהלך התפרעות. פעם אחת יידה שתי אבנים לעבר משאית, וביום למחרת יידה יחד עם חבריו אבנים לעבר שוטרים וכלי רכב משטריים.

מדובר בשני אירועים אשר בוצעו במסגרת התפרעות יחד עם אחרים, ובשני, יש כדי פעולה כנגד אנשי חוק וכנגד שלטון החוק, והוא מעמיד בסיכון אנשי חוק.

פגיעה זו בשלטון החוק, מחייבת מענה עונשי הולם, ואולם יש לבחון את הנסיבות המסוימות בכל מקרה. אכן, לתקופה בה מבוצעת העבירה משמעות והשלכה על הנסיבות של ביצועה, ואולם יש לזכור כי במי משני האירועים לא פגע הנאשם ברכוש או באדם.

השלכת האבנים חמורה, אך יש לבחון את הנסיבות המסוימות של כל מקרה, ובעניינו של הנאשם לא הייתה פגיעה ברכוש כלשהו או באדם כלשהו.

על החומרה אשר בעבירות התפרעות והמסוכנות הנוצרת בעקבותיהן, עמדו בתי המשפט בשורת פסקי דין. ר' פסק הדין אליו מפנים ב"כ המאשימה 6106/23 שחדה עמרני נ' מ"י (15.5.2024) בו ציין בית המשפט את החומרה המגולמת בעבירות התפרעות ואת הסכנה המוחשית לאזרחים ואת הפגיעה בשלטון החוק, ועוד צוין כי הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שעבירות מתבצעות במהלכן של תקופות בהן שוררת מתיחות ביטחונית, וכאלו היו ימי מבצע שומר חומות.

בע"פ 6106/23 מדובר היה באירוע בו המערער לא קיבל אחריות, הוא יידה אבן לעבר ניידת והאבן פגעה בחזית הניידת, הוא נמלט, ובהמשך יידה אבן נוספת אשר פגעה בצידה הימני של הניידת. מדובר בשתי השלכות אבנים על ניידת, אשר פגעו בניידת. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 27 ל-50 חודשי מאסר בפועל, המערער היה נעדר עבר פלילי בן פחות מ-19 בעת ביצוע העבירה, ונגזרו עליו 38 חודשי מאסר בפועל. תסקיר שירות מבחן בעניינו היה שלילי מאוד, וערעור נדחה.

עניינו של הנאשם כאן שונה, הוא לא פגע בניידת, ולא גרם כל נזק לרכוש או לגוף, לפיכך, המתחם צריך להביא לידי ביטוי, מחד את החומרה בביצוע העבירות, מנגד את הנסיבות הספציפיות במקרה זה.

בע"פ 901/22 מ"י נ' מוחמד אסוייד (24.2.2022), הורשע המשיב בעבירות של התפרעות שסופה נזק ממניע גזעני, הסגת גבול כדי לעבור עבירה ממניע גזעני, היזק בזדון ממניע גזעני והתפרעות, בכך שבמהלך מבצע שומר חומות נכנס המשיב למלון ביודעו כי המלון בבעלותו של יהודי, ומתוך מניע של גזענות, ועל מנת להצטרף למעשי ההתפרעות, בצוותא חדא עם אחרים, זרע הרס במלון. המשיב יצא מהמלון וכדקה לאחר מכן נכנסו רעולי פנים, החלו להדליק אש במלון, פרצה אש וכתוצאה מכך נגרם מותו של אחד מאורחי המלון. באישום נוסף יוחסה למשיב התפרעות, אחרים יידו אבנים לעבר שוטרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-45 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המשיב 12 חודשי מאסר, ובערעור הוחמר עונשו והועמד על 22 חודשי מאסר.

הנסיבות בע"פ 901/22 חמורות יותר מבעניינו של הנאשם כאן, גם שם מדובר בשני אירועים, אולם שם זרע המשיב הרס במלון.

המעשים שביצע הנאשם חמורים, ועל מתחם העונש ההולם לבטא את חומרתם, המתבטאת לא רק במעשים עצמם אלא גם בתקופה בה בוצעו.

לצד זאת מתחם העונש ההולם הינו בעל אופי אינדיווידואלי במובן זה שיש לבחון בקביעתו את הנסיבות הספציפיות של כל מקרה ועל פי מידת חומרתן לקבוע את המענה העונשי ההולם להן.

בנסיבות של ביצוע העבירות, אינני מוצא כי על הרף התחתון של המתחם להתחיל במאסר על דרך עבודות שירות, כפי עתירת ב"כ הנאשם.

מנגד, אינני מוצא כי על המתחם להיות כפי עתירת ב"כ המאשימה, שכן, בעתירתה היא אף מבקשת לחרוג לחומרה ממתחמים שנקבעו במקרים אחרים, חמורים יותר.

לאחר בחינת העבירות ונסיבות ביצוען, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם כולל מאסר בפועל הנע בין 18 ל-36 חודשים.

הענישה

8. הנאשם יליד 2002, והיה בגיל כ-19 וחודשיים, בעת ביצוע העבירות. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב"כ המאשימה ביקשו לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם לו עתרו, בין היתר, לאור ההליך הטיפולי אשר הנאשם עבר.

ב"כ הנאשם עתר למתחם שתחילתו בעבודות שירות, ואולם עתר לירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם, ככל שייקבע מתחם גבוה יותר, באופן שיוטלו על הנאשם עבודות שירות.

אני מוצא כי בעניינו של הנאשם יש לתת משקל לשיקולי השיקום, לאור התהליך אשר עבר במסגרת שירות המבחן, ולאור סיכויי השיקום אני מוצא כי יש לרדת אל מתחת למתחם העונש ההולם.

כפי שפורט לעיל, הנאשם על פי התרשמות שירות המבחן, נתרם מההליך הטיפולי אשר עבר בשירות המבחן. מדובר בהליך טיפולי אשר ארך פרק זמן משמעותי, ושירות המבחן מציין כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי, נתרם ממנו, הבין את משמעות מעשיו, ומביע חרטה ואף מתבייש באופי העבירה שביצע.

שירות המבחן מציין לחיוב את ההשתלבות של הנאשם בהליך הטיפולי, ומציין לחיוב את שינוי התבוננות הנאשם בדפוסיו המכשילים, וצוין כי הוא ניתק קשרים שוליים, ומביע מוטיבציה להמשך הליך טיפולי.

שירות המבחן אף שינה המלצתו, בתחילה המליץ על הטלת מאסר על דרך עבודות שירות, ואולם לאחר מכן חזר בו מהמלצה זו, ובשני התסקירים האחרונים ממליץ שירות המבחן על הטלת של"צ בלבד, לצד צו מבחן.

לאור ההתרשמות של שירות המבחן מההליך הטיפולי שעבר הנאשם, והתגייסותו להליך זה, ולאור ההשפעה של ההליך על הנאשם, אני מוצא כי יש לרדת אל מתחת לרף התחתון של מתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום.

ואולם, גם כאשר מקבלים שיקולי השיקום משקל עד כדי ירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם, אין משמעות הדבר התעלמות משיקולי הענישה האחרים, ומהצורך במתן מענה עונשי לעבירות החמורות שביצע הנאשם.

לפיכך, אינני מוצא כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן להטלת של"צ, ואת עתירת ההגנה לכך.

קבלת המלצת שירות המבחן משמעותה כי למעשה לא תוטל ענישה מוחשית, ולא יינתן כל מקום לשיקולי הענישה של הרתעת היחיד והרתעת הרבים, אשר צריכים לקבל משקל בעבירות אלו.

אני מוצא כי הטלת עונש של מאסר על דרך עבודות שירות, למלוא התקופה האפשרית, הינו מענה עונשי המאזן בין הצורך במתן משקל לשיקולי השיקום לבין הצורך במענה עונשי לעבירות שביצע הנאשם.

יצוין כי הנאשם היה במעצר משך כחודש, ובמשך תקופות לאחר מכן היה במעצר בית מלא, ולאחר מכן חלקי, וגם עובדה זו יש להביא במסגרת השיקולים.

זאת ועוד, כאמור הנאשם נעדר עבר פלילי, והיה בגיל מעט מעל 19 שנים בעת ביצוע העבירות, ובאלו אני מוצא נימוק נוסף להטלת המאסר על דרך עבודות שירות.

לא מצאתי מקום להטלת קנס וזאת גם כן משיקולי שיקום.

9. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. הובהרה לנאשם חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמירן בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 23.3.25 שעה 8:00 בפני הממונה על עבודות שירות. מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירה לפיה הורשע. זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום. ניתן היום, ג' אדר תשפ"ה, 03 מרץ 2025, במעמד הצדדים.